DOMSTOLENS DOM
AF 9. JULI 1969[1]

Franz Völk
mod Ets. J. Vervaecke SPRL
(Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht München)

Sag 5/69

S a m m e n d r a g

1. *Retspleje — præjudiciel afgørelse — Domstolens kompetence — grænser*
(EØF-traktaten, artikel 177)

2. *EØF's politik — regler for konkurrence mellem virksomheder — aftaler der kan påvirke handelen mellem medlemsstater — begreb*
(EØF-traktaten, artikel 85)

3. *EØF's politik — regler for konkurrence mellem virksomheder — eneforhandlingsaftaler med absolut områdebeskyttelse — forbud — mulighed for ikke at være omfattet heraf på grund af de pågældendes svage stilling på markedet for de omhandlede produkter*
(EØF-traktaten, artikel 85)

1. Domstolen er ikke inden for rammerne af artikel 177, litra a) berettiget til at anvende traktaten på den konkrete sag. Den kan dog udlede de spørgsmål af forelæggelseskendelsen, som alene angår traktatens fortolkning.

2. En aftale kan kun påvirke handelen mellem medlemsstaterne, såfremt det på grundlag af en flerhed af objektive, retlige eller faktiske omstændigheder med tilstrækkelig sandsynlighed kan forudses, at den kan udøve en direkte eller indirekte, aktuel eller potentiel indflydelse på handelen mellem medlemsstater på en måde, der kan være til skade for virkeliggørelsen af målene for et mellemstatsligt enhedsmarked.

3. Det kan forekomme, at en eneforhandlingsaftale, selv med absolut områdebeskyttelse, under hensyn til de pågældendes svage stilling på markedet for de omhandlede produkter i det område, der er genstand for den absolutte beskyttelse, ikke er omfattet af forbudet i artikel 85, stk. 1.

I sag 5/69

angående en anmodning, som i medfør af artikel 177 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab er indgivet til Domstolen af Oberlandesgericht München for i en sag, der verserer for nævnte ret mellem

1 — Processprog: Tysk.

FRANZ VÖLK, købmand, Kempten (Tyskland),

og

ETS. J. VERVAECKE SPRL, Bruxelles,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af nævnte traktats artikel 85, stk. 1,

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten R. Lecourt, afdelingsformændene A. Trabucchi og J. Mertens de Wilmars og dommerne A. M. Donner, W. Strauß (refererende), R. Monaco og P. Pescatore,

generaladvokat: J. Gand
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Præmisser

1. Oberlandesgericht München har ved kendelse af 5. december 1968, indgået til Domstolens justitskontor den 28. januar 1969, i henhold til EØF-traktatens artikel 177 spurgt, om der ved afgørelsen af, om den omtvistede kontrakt er omfattet af forbudet i EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, skal tages hensyn til den af sagsøgeren faktisk opnåede eller tilstræbte markedsandel i EØF's medlemsstater, særlig i det salgsområde hvor sagsøgte nyder absolut beskyttelse, Belgien og Luxembourg.

2. Selv om Domstolen ikke inden for rammerne af artikel 177, litra a) er berettiget til at anvende traktaten på den konkrete sag, kan den dog udlede de spørgsmål af forelæggelseskendelsen, som alene angår traktatens fortolkning;

3. det forelagte spørgsmål vedrører aftaler, der kan karakteriseres ved det forhold, at en producent, der har overdraget en forhandler enesalget af sine produkter for visse lande i fællesmarkedet, forpligter sig til at beskytte forhandleren mod mulige leverancer i disse lande fra tredjemænd, mod at forhandleren forpligter sig til ikke at sælge konkurrerende produkter;

4. forelæggelsen sigter således mod en besvarelse af spørgsmålet, om der ved afgørelsen af, om sådanne aftaler er omfattet af forbudet i traktatens artikel 85, stk. 1, skal tages hensyn til den markedsandel, som koncessionsgiveren besidder eller tilstræber at opnå på det tildelte område.

5. En aftale kan kun påvirke handelen mellem medlemsstaterne, såfremt det på grundlag af en flerhed af objektive, retlige eller faktiske omstændigheder med tilstrækkelig sandsynlighed kan forudses, at den kan udøve en direkte eller indirekte, aktuel eller potentiel indflydelse på handelen mellem medlemsstaterne på en måde, der kan være til skade for virkeliggørelsen af målene for et mellemstatsligt enhedsmarked;

6. i øvrigt finder forbudet i artikel 85, stk. 1 kun anvendelse, såfremt den pågældende aftale desuden har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet;

7. disse betingelser skal ses i den faktiske sammenhæng, hvori aftalen virker;

følgelig falder en aftale ikke ind under forbudet i artikel 85, når den under hensyn til de interesserede parters svage stilling på markedet for de omhandlede produkter kun i ringe omfang påvirker markedet;

det kan således forekomme, at en eneforhandlingsaftale, selv med absolut områdebeskyttelse, under hensyn til de pågældendes svage stilling på markedet for de omhandlede produkter i det område, der er genstand for den absolutte beskyttelse, ikke er omfattet af forbudet i artikel 85, stk. 1.

På grundlag af disse præmisser,

kender

DOMSTOLEN

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt den af Oberlandesgericht München ved kendelse af 5. december 1968, for ret:

Det kan forekomme at en eneforhandlingsaftale, selv med absolut områdebeskyttelse, under hensyn til de pågældendes svage stilling på markedet for de omhandlede produkter i det område, der er genstand for den nævnte beskyttelse, ikke er omfattet af forbudet i artikel 85, stk. 1.

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. juli 1969.

A. Van Houtte
Justitssekretær

R. Lecourt
Præsident